

מכתב אלות דברי נחן

ומסביר לה יהנש שני באודים - ארכובים ופרוזים
אמרתם צרופה, מעופה בשלוש עשרה הנפה, כמלת יפה

ושם

שני אליהו. בן אברהם

זוז היינטס ומיכוס

שני אליהו, שיג בכל טקומות גומחת הנרא' החשלה, וסבואר שם על סלה זבב עשה צמלה
של הנגרתו מפורה, להראות צעמו וניטוק. כה לכתו וכחיקו.

בן אברהם, הדא יבחר לבתריהם כל האמתהים, ויביע אמר וברעם, להעמד ע"ל סכונה
בכתה טקומות גומשתה הישנה, להראות כי נס היא גבונה, ברוח מתקונה
ולפעמים לפרט נס נסחתה הנרא' כאחבה עפ"י הגעווה וראיות גברות, כספלה מחוורות
ולפעה בינה כי אמתה זו אמרות פחרות, מזוהב וטמן יקרות. —

ובכל יתר פעמי המפלגה המכלה פזקנות הטענו, כל מה שאיל

כל אלה יצעדו מאתה

אליהו בר רב והמנוח מה' אברהם זל מרעליאטין

גדפס נסוניותם סמוכן

בווילנא וויהראדנא

ע"י ונטוליס רה"פ מנהם מן נ"ב ברוך ול : וויהראדנא שמה זומל כי מנהם נחומי

עמ' חקצג לפ"ק

דעת - אתר לימודי יהדות ורוח

www.daat.ac.il

ראאה רלווי נס מי שפטך כוכב לזר מחה
 עדין רכיב מיזיו טולו רכניות נלה
 ואפורה מיט ומלוט כלנו את הכהן הגל כרכ חילוט
 פיך נס האי מן הנטחותים ומקננו טיע כליג נקמל
 נא כהנא כלג בכירם לנו מטבח הדוטש דנרו
 מהדר נחננת כהננת יוס כ' יד כסלו צק' ג' ג
 לפיק פה קריינט

תק' יומק בהרב המאו"ג בטטה
סורה"ר אב"ץ ולל"הו חונת פה הנ"ל

ה'ק' משה כהרוב המנוח המפזרתס מורה"ט גחים צללה נינצ'ורען אב"ד פה היגל

הרב מ' מרדכי נמ"ז מכרתנסק
הרב מ' נתנאל דוד נמהר"ג מויסטהיין
הרב מ' עקיבא יהושע הילטנשטיינר פנכרתוייק
הרב מ' פישקל מטהירט מפלגיות
הרב מ' צומבל כהן גחמן מרוצאי
הרב מ' סבתי כהן נבי כירט מאנגלנד
הרב מ' בנויה ולטן כהן סבתי אדלאדיטן
הרב מ' צוויל בעלה מקצ'ילק
הרב מ' שלום נגאלק מ' ירושם מלטיפין
הרב מ' צומבל האיגדור נמהר"ל לחץ ג' דבוןול
הרב מ' סלמה נרגל מ' דוד ניגונט מליטא
הרב מ' סלמה להבן וטילג טיטנולוב
הרב מ' צוילל מנחם נמי נחרצת רילג דקאנין
הרב מ' צוילל מנחם כהן מטרענזקייט

ב乾坤 הנקודות אדר פפני, שקדר גנייר טהכיל האציגי רק החחיות

הדור נתקס לנו מז'אנר טען וטענה כנוכת תילמו'ו
במהן הבהיר מושג'ה מווילג'ה אשר ב-
זרע סלונקה ע"י הנחות כנמס' מהר'ג' ומפה ק-
ונתבונר פFER ממהני דורוויות חיל ניול'ה נתקופת
מרוחכה ונילקה כל שנות זופלים במנמל'ה נסאגות כנבר
על מכוון וגס עטה פירוט מפסיק על כל המתפסח לה-
כל טונכ'ה ניה'ת יוניל'ה תארחי' לחייב בתומבי ועתו'
יד המתבונר לקכל כל חדה ספר ער'וי היה'ה כצינור מר'ב
פועך נכסף מלה'ג' נס' חנכי' קנטלי' טלי' נל'ג'ן לנקל'ל' לח'וי'
חו'חו' בכקס' מל'ה' . זדר'ה' נח'הי עה'ם' לח'ר' ל'ו'ס'
ק'וב' לח'ד'ט' יומי'נו' כקדס' לפ'ין' מה' ק'יק' סעמ'ייחט'ן

אָבֶן וְאַלְפִי בְּלֹא אַסְתָּה' יְעַקְבָּן
מְמַטְּמַזְעָה הַגְּלָל

הקדמת המחבר

לכבוד הספר מלימודים ידבר. ווילאים ינבר

והנה כבר נדפס מ"ט, אדר'ג' בדפוס דטקלאו הפניות מהוקן עפ"י הנחות הטר"א צ"ל, ונוקחא הרישונה נורפס שם בצו על הגילין
ויטבואר שם בהקומה, שהרב המפורנס האזדק ט' פ"ד' צ"ל הلمדו של הנר"א הוא כתוב בל הנחות האלו והעהיקם סגולין
האות של הנר"א, ורנה אנבי כאשר שמעו עיני ולבי לערוד בין כחריו הנחותיו יהא אלה, ראייה כי בהרבה מקומות עשה פלא, רבבו מעתן
אטמי, ומתקומות פרבש כל רכיזו, אך לעומת זה במקומות רכisms נפלאתי, ולא נבונתי, תהה אני ולא אדע אם ההנחות שנאזה מקומות
יעאו טפי הנר"א רבינו, כי ראייה שאין כל חדש בזה למלרנו, שנס הנוטחא הישנה, הוא ברורה והגונה, בטלבה סתוינה, ואני אሪבה
למשון וטשענה, ואם באחת הרב הצרייך ר"ט צ"ל, היה ה"ח נרול ומפורנס ואוקי גברא אוחזקתויה דחוקה לחכרכו, אבל אתה יובל
להיות שטרכות טהדרהו, כיראה ה' זוכבי תורהו, והרבה עניינט, העמוסים עליו כל היטים, אולי לא היה לו מועד פניו חוץ טורוח להכניס
את עצמו בעובי הקורה לריק כל דבר ודבר בו הסבאה, ברחבה דפוטבדיתא, ולבן קרוי לפטעי' איזות דבראים אשר לא כורת בבטחה הנחות
ואף כי אין להכללה ע"ז בפליאה, כי טבע האדם עלול הוא אל השניאה, ושלשות עדים אעידה לי שלא נתחורו הנחות הרב ר"ט צ"ל,
ויש ספק אם כלמו טכנן הנאן יצאו, כי אולי איזה מהם רק על שמו נקרו, וסבוי לא נבעו :

א אשר שמעהו מהרין הטעולן היישש י"ד ס"ז משנה נ"י סקאוונע, שהיה נ"ב תלמיד הגר"א א"ל, שעלה לדיין הטעולן מהרין ר' מאיר כהובים כל ההנאות אבל ר"ט היג"ל הראה לפני היג"ל כל הדגנות כפלו שרפסו עתה כהובים בפ"ע בכ"י ר' ט' אף בעומת ר' מאיר :

ב עד ראי' ברורה, ראה, בשלוחו ס' הל'ו בפרק ט'א התמצא שחייב שתה' נ' דברים מכל' זוכותה או בולע ואינו פולט וטראה כל' מה שבתו במקומם חם חם במקומות צונן צונן, ונדפס נובתת הנר"א בזה אינו בולע וכדראה כלו' וגמתק היבת ואינו פולט, ולכבודה רזא נבן כאר דמפיק שאיתו בולע ספילא שאין לו טה לפליט ולא שיר' הו לופר ואינו פולט, אך ע' נש"ע אה' עט באדר הנר"א בס' הנ"א סע' ב' בבאורי הנטום ס'ק פ' ז ר'ה כל' זוכותה בו' וול' ולבן אף' נשתמע' בוחמי' א'צ' הבשד כט'א' בלב שט' זוכותה תני' באדר'ג' סרך ט' א' ב' בולע

הקדמה

בכל עזינו פולט כל זוכיותנו, נו בולע ואינו פולט לנו, בטוקם חם בטוקם צוון ע"ש, עוז שם בפאוור גזואן ס"ק ע"ח וו"ט טופידין חיל כסות רזהה ככח הואר והחהלה ברויתן מן החול כת"ש פ"ק דשחת ט' וכן תניא בהדייא באדר"ג שאינו פולט כב"ה, ומ"ש שט' שאינו בולע חיט נטו כל חותם דרישא שבילע אף בזון ובז' ואפילו אין מבנים לקיטם כת"ש בעוכט' ליג' ב' ב' כת' נ' וו'א' מבה שאטרו ואינו פולט ומ"ש מלכ' שם דשיער לא קייא באטוקא ע"ש, הרי לך טרוור שהר' א' איט' פוחק דט' דפה, ומברא בהקיטה אה' בג' כל שהבואר על הש"ע רהא כ' דבאנן בעצמו (ופתגאנן סה' א' אבל' נ' טוילנא שטעהן, שט' לפול' הבוי כל זוכיותו אט' בולע, וכן בתק' לג' שצטן סכטנים נזוכיות שוכ אינו פולט מהמת צפע הובכיה שבתוכה וכטבואר בש"ע וו' פ' של אינו פולט ע"כ), וכן בתק' לג' טארד"ג אה' ח' על העשרה מבות שעל הוים שהיה כחוב בנו' הקב"ה בא עליהם בחרבות ורמחי' הרינו ז'ה' נפצא בהנחות שטוח תיבח וכרכחים ושם בסוף הי' טבות חשב בנו' מזרים באו באבניהם וקלעים אף הקב"ה בא עליהם כטובן, נפצא בהנחות שם אה' נטקות ונקלעים ובטרמאנין וגפט, ובבאורו לאבות פרקה' טsha'ה ר' ר' והעשרה על הוים כתוב וו'ל הא' שודיעיס כ' וו' וו'ה' בחרבות ורטהים כ'ו, הט' הו' כבוך וטלי אש וזהו בטוקם אבניהם וקלעים עכ'ל, הרי שבבאורו לאבות הציג מפש' בנו' ומטחו' ורכה ואן להאריך :

ג' אשר שטעטי מודרב המפלג הדרי' ט' דוב בער' נ' שדי' ס' ומ"ז בק' לונטן, נידון רטס' פתק י"ט הלכת' בביבת החודש אשר הוגה שם בשם הנר' א' ול' ע"ש, אמר לי' שטעט פהנגן טורה' ח' טואלאין וצל' שהנטחא הישנה עיר' וקזה ט' ס' נפל שם וברכה זו סיוכרת עפ' א' ב' וככ'ל אשר בענלה (כי סנהדרין היו יושבין בחיז' ענלה) גידול דורשו הווד' ולטרם ומנים חדשים טובים ריח' נטיל לבנה טינה נבוניס פוררי עתים פילם צורען קני' רגעים שבם היין' כ' וו' וכן מטבח בחלבה י"ד שם בנו' ז' שם נרפס ואנרגוי אשר

בענלה ודיל', והופה פaddr על הרב ר' הט' הנ'יל אה' הנחות שלא ברות' וכחלבה, ואין רוח חכמת' נהזה :
טבל שלשה ראות הלו' אשפום לסראה עיני, כי בהובגה טקומות קרה פה ג'ב' כב' כב' שאלי' לא טלדו טדר'א, או אל' המת' שלא כתיקונם בפה' המעתיק, ידי' מה, אם בה או כה, בגין תלקי' ה' אטרא' נפש', כי כבר דוע' של ארט' בעה' נטוד'ו' כחדשי' טשליט' חז' מה שקיבלה הווה טפוני לנרו' וחלקו', כי כל ארט' קיכ'ל שם תלך' הורוח', אשר טנן לו לבחו' לא לולחו', כטבואר נאלשץ' על מאול' ת'ח' שמת אין לו הטרדו', ע"ש, ובגנפרי' א' ע' ראש' ווובי' לעין' הייטיב בכל פאטר' ומאמר טו' המפקת' לטרו' ולבן כל דבר' לא להו' אך להבר', וכחדשי' תורה להתגבר', ולשות שבעה עינט' לראות אם נסח'ה הנאן' יברש', או הנסח'ה היינ' טוב' ווישר', ולפעמים לפרש' איזה רבר' עפ' הנגרא', נשב' וסנרא', לkul' על המשרת', יעשה' שני' באורים', באר' א' נקרא בשם' בן אברדים' שם פידשטי' ובארתי' כל דבר' באורךה, ועל נסח'ה הנר' א' קראתי' בשם' שני' אל'הו' : כל'י הבאים רם' ששה', ואיך' פירושא' ייל' נטור' :

א' כל מה שhort' בנוה' ג' נרפס באוהיות מרכז'ים למש' אל'הו', ובארתי' שם בראי' טעם' גיטוק', כהלה'ו' ז' בטוקן, גם כל רבו'י המה'ול נב'א הכל' בתוויה' מרכז'ים :

ב' אם תפז' באיה' מקומות' גש' אה'יכת' כ' או'כ' גנרט' שם עוז' הנגנת', היינ' לפי' שבאותו היבוט לא חזש' כלום ,

ג' כל מקום שתוכבאי' בשני אל'הו' בוה'ל כ' כטבואר בפנים, הוא שהעניט' שבבגניות עפ' נטחו' ,

ד' דעתך' יין' הפטול' פטאשר בנוה' ג' הבאוי' בש'א', אם וו' ט' טש' נטצא' בפנים, לא' הבאוי' עד' בש'א' ,

ה' אם מקצת מהני' הפטול' בנ'יל נטצא' בפנים וטקאה' לא נטצא' לא' הבאוי' בש'א' רק' המקאות שלא נטצא' בפנים ,

ו' כל טוקם צנומת הגן' נטצא' בפנים הצעני' באור ע' בבאוורי' בן אברוס', ובהנתי' שם, בן' גיה'ה גער'א' ,

ו'ע'ל' הטע' יזכר שם בניי', ה'ה חריף וממזהם מ' אברודם נ' ', שברוב פלפל'ו' חירש' כמה' רבריט' טובים', טחוקים וערבים', להטעל' לעצט', והדפסתים על' שמו', גם בני' השנון וחריף ט' מנהם צבי' נ' ', שעט' ויגע' בכמה' עניינים', והטצא' בסת' טרישים טוני'יט' טוכים וטהוקנים', לאאת' מבחן'ים, לא'ת' מבחן'ים, לא'ת' מבחן'ים בכאורי' בפנים', אך טעם' כטום' עפ'ו', להעלים' טמו' וככבוד' , וכרכם' לשובה אלה' שט'ן' טעניט'ים, אדר'וי' האדר'וי' :

ו'ע'ת' אי' אוטר, אם בבאורי' ביוני' הפייס' אל' האטה', אי'ני' צרך' להתגמלות' כלל', שכבר אט'ן', קבל' האטה' טמי' שאטור' ואם לא' כו'תני' בבל' עכ'ט' יתכן' שבכמה' דבריט' ביוני' אל' מרכ' האטה', בגין' ארגז'ל' ברגז'ל'ות' רב'יט' בעל' הטע'ו' ר'ל' בהקדמת'ו'איל', אט'ר' א' מ'ן' החכמים, לא' רוח'ט' הטע'א' על' ט' שהביא' קאה' מס' הדבריט' הנבונים' כאשר לא' הניג' אל' תכלית' עכ'ל :

ו'על' רבתה כת' המקאנים' אשר יעיצ'ו ענייהם' טראות' הטע' וו'הו', ויארכו' אך' تحت קל'ן וו'הו', לדבר' טה' ולווע' טה' , וכל' רברה' כר'ו' תל'ות', ברוכ' הנ'לים' חול'ות', דב'ר'יו' הו', ואט'ר' גו', כבר קדמני' חכם אחר' מוחבבי' וטנו' בשיר'ו' הנגאנ', והוא'

הט'ף חכמה הט'ף שנאה הט'ף דעת הט'ף קנא אך' הקסיל' ובער' ישבו' שאן בחשך' הבערות' בבצל' רענן

י'ג'

זה' שיט' חלקו' בין' העשוק' בתרו'ת' לא'שה' ז' בוני' לא'ר'ת' ייט'ש' וחאנ' , וארא'ה עטוק'ים
בתרו'ה' ניט' וכני' ביט' , ואכה' להע' השב' לב' אבות' על' בנים' , אט'ן' סלה'

ט'ל' ז'א'ה' , ז'א'ה' ג'ו'ט' ג'ו'ט' ז'א'ה' ג'ו'ט' ז'א'ה' ג'ו'ט' ז'א'ה' ג'ו'ט' ז'א'ה' ג'ו'ט'